

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

desembre 2012

LA NEREA TÉ MAL DE QUEIXAL

Inici: Marta Dapena Soriano (*Escola Miquel Martí i Pol – Sant Feliu Llobregat*)

Nus: Alumnes 1rA Escola Castell Ciuró, Molins de Rei (Tutora: Eva Mas)

Desenllaç: Alumnes 2nA Escola Josep Monmany i Amat, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Carmen González)

La Nerea es va llevar amb un mal de queixals terrible.

- Haurem d'anar al dentista. -li havia dit la mare-

I dit i fet.

Se'n van anar a veure l'Arnau, que era el dentista de tota la vida, encara que a la Nerea no li feia cap gràcia anar-hi.

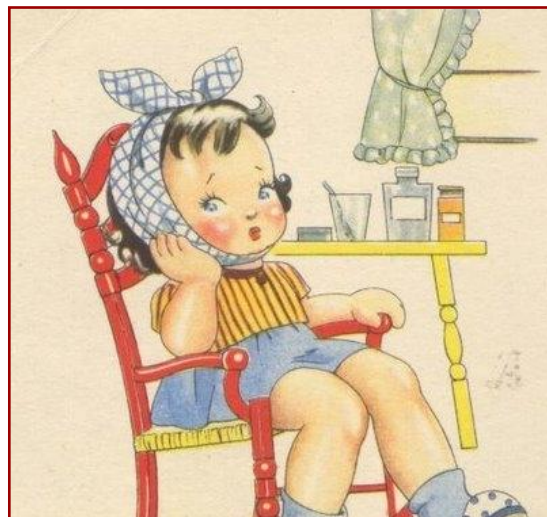
Van arribar i la infermera els va dir que s'esperessin a la saleta.

Van seure en dues cadires ben còmodes i llavors a la mare la van trucar al mòbil.

La Nerea es va quedar tota sola i de sobte va sentir:

- Pst, pst!
Eh! Aquí baix!

...

Llavors va veure un petit ratolí i es va fer un gran ensurt, fins i tot va posar els peus damunt de la cadira.

- Tranquil·la que sóc el ratolí de les dents caigudes -li va explicar el ratolí.
- Què hi fas aquí? -li va preguntar la Nerea- Que ets l'ajudant del dentista?
- Aquí puc trobar moltes dentetes.

I de tant parlar no van veure que havia vingut la infermera per fer-la passar amb el dentista.

- Amb qui parles? -pregunta la infermera.

- Amb el ratolí de les dents!

La infermera al sentir parlar de que hi havia un ratolí a la sala d'espera, va marxar corrents i cridant molt espantada.

I de tant parlar, a la Nerea cada vegada li feia més mal el queixal.

Quan va arribar la mare li va dir:

- Nerea, amb qui parles?
- Amb el ratolí de les dents. -va respondre la Nerea
- Un ratolí? -va cridar la mare.

Aleshores va sortir corrent i va baixar les escales de dues en dues cridant:

- Aaah!!! Aaah!!! Aaah!!!

En arribar a la porta del carrer continuava cridant.

Cridava tan fort que tothom la mirava.

Torna a pujar les escales nerviosa i quan arriba a la saleta diu:

- No puc més, estic esgotada, em posaré en aquesta cadira.
- Nooo! Nooo! -crida la Nerea.

I el ratolí, que estava feliç en aquella cadira tan còmoda, va fer un salt i es va salvar per poc.

- Ja, ja, ja -reia la Nerea que ja s'havia oblidat del mal de queixal.

- Adéu, ja ens veurem.
Que et vagi bé amb l'Armau -va dir el ratolí de les dents-.
Ets una nena molt divertida i la teva mare també.

- Adéu -li va di la Nerea.

I la Nerea i la seva mare van entrar a la consulta.

Conte contat,
ja s'ha acabat